

ബാബു അപരാഹനവേളകളിൽ പ്രശാന്തിനിലയത്തിലെ വരാനയിൽ തനിക്കു ചുറ്റാം കൂടുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് നൽകുന്ന പ്രധാന സന്ദേശങ്ങളിൽ ചിലത് തെരഞ്ഞെടുത്ത് അവതരിച്ചിക്കുകയാണ് പ്രധിസർ അനിൽകുമാർ.

വിദ്യാർത്ഥികളുമായുള്ള ബാബുയുടെ സംഭാഷണങ്ങൾ

പ്രധിസർ അനിൽകുമാർ

സായി വിവേകമുത്തുകൾ(Sai Pearls of Wisdom) ഭാഗം 19C

സെപ്റ്റംബർ, 2001

മനസ്സ് ചിന്തകളുടെ കൂട്ടം

ഈ താൻ അടുത്ത മാസത്തിലേക്ക് പോവുകയാണ്. നമ്മുടെ കഴിഞ്ഞ സംഭാഷണങ്ങളിൽ ചില വിള്ളലുകളുണ്ടായിരുന്നു. താനവ ശ്രദ്ധയോടെ കുറിച്ചെടുത്ത് അവ പുരിപ്പിക്കാനായി ശ്രമം നടത്തുകയാണ്. ഈപ്പോൾ താൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നത് 2001 സെപ്റ്റംബറിലെ സന്നാതന സാമ്പിയുടെ ലക്ഷ്യത്തിൽ പ്രത്യുക്ഷപ്പെട്ടതാണ്. ഗവാൻ നിയമങ്ങളെയും ചട്ടങ്ങളെയും പറി സംസാരിക്കുകയുണ്ടായി.

അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു, “ഈന് നിയമനിർമ്മാതാവു തന്നെയാണ് നിയമലംഘകനും. ഭരണകർത്താക്കൾ നിയമങ്ങൾ പിന്തുടരുന്നില്ല. എന്നാൽ, ഈവിരെ നോക്കു: താൻ എല്ലായ്പോഴും ഈ ദേശത്തെ നിയമങ്ങൾ പിന്തുടരുന്നു. താനൊരിക്കലും ഈ ദേശത്തെ ചട്ടങ്ങളും നിയമങ്ങളും അതിക്രമിക്കുന്നില്ല!”

മറ്റാരിക്കൽ ഗവാൻ പറഞ്ഞു, “ഈശ്വരൻ നടനും സംവിധായകനുമാണ്-നടനും സംവിധായകനും.”

സാധാരണയായി, സംവിധായകൻ സംവിധാനം ചെയ്യുന്നു, നടൻ സംവിധായകൻ നിർദ്ദേശാനുസരണം അഭിനയിക്കുന്നു, അങ്ങിനെയെല്ലോ? എന്നാൽ ഗവാൻ, ദിവ്യ വിശ്വ സംവിധായകൻ, സംവിധാനം ചെയ്യുകയും അഭിനയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്തുകൊണ്ട്?

സംവിധാനത്തിൽ, അവിടുന്നാരു മാറ്റുരാണ്. അഭിനയത്തിൽ, അവിടുന്നാരു മാത്യുകസൃഷ്ടിക്കുന്നു. എത്ര നന്നായി അഭിനയിക്കണം? നാം അവിടുന്നിൽനിന്ന് പരിക്കണം.

അവിടുന്ന് ഒരു ആദർശം കാട്ടിത്തന്ന്, എങ്ങനെന അഭിനയിക്കണമെന്ന് കാട്ടിത്തരുന്നു. അവിടുന്ന് ഉദാഹരണമായി തന്നെത്തന്നെയാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്.

രാമൻ ഒരു നടനായിരുന്നു;
ക്യാഷ്ണൻ ഒരു നടനായി
രുന്നു; എന്നാൽ, ഉള്ളി
ലുള്ള ദിവ്യതമായിരുന്നു
നടൻ. വ്യക്തമായോ? രാമൻ
നന്നായി നടിച്ചു, നാം അവി
ടുനിനേപ്പോലെ നടിക്കത്തെ
കവണ്ണം-നാം മാതൃകാ
രക്ഷിതാക്ലോകത്തകവി
യം, മാതൃകാ പറഞ്ഞ ആക
തതകവിയം, മാതൃകാ ഭര
ണകർത്താക്കൾ ആകത്ത
കവിയം. മഹാനടന്നും
തന്ത്രജ്ഞന്നും ഭരണ
കർത്താവുമായിരുന്ന
ക്യാഷ്ണനിൽനിന്നും
നമുക്ക് പ്രേമത്തിന്റെ
പാംജേൾ, ശാന്തിയുടെ
പാംജേൾ, പരിക്കാനാവും,

ജീവിതമെന്ന വിശ്വനാടകത്തിൽ നാം എങ്ങനെന കളിക്കണമെന്ന് പരിക്കാം. അതിനാൽ, ഇരുവരുൾ നമുക്കേവർക്കും അനുകരിക്കാനും പിന്തുടരാനും തക്കവണ്ണം, ഒരു നടൻ രോളാണ് കളിക്കുന്നത്. കൂടാതെ, അവിടുന്ന് സ്വയം സംവിധായകന്റെ രോളിലുമാണ്. ഇതാണ് ഗൈവാൻ അരുളിയത്.

ചടങ്ങളും വ്യവസ്ഥകളും ഒരു നദിയുടെ ഇരുക്കരകൾ പോലെയാണ്. ഇരുവശവും ഇള തിട്ടകളില്ലെങ്കിൽ, വെള്ളം എല്ലാ ദിശകളിലേക്കും ഒഴുകും-അങ്ങനെയായാൽ, വെള്ളത്തെ ശതി നിയന്ത്രിച്ചു വിടുന്നതിനോ ജലസേചനത്തിന് ഉപയോഗിക്കാനോ കഴിയില്ല. ഇരുവശവും തിട്ടകൾ ഉയർത്തുന്നതിലൂടെ, ജലപ്രവാഹം നിയന്ത്രിക്കുന്നതിന് സാധിക്കുന്നു. ചട

അള്ളും വ്യവസ്ഥകളും മാനവജീവിതത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്നു, അത് വ്യവസ്ഥയുള്ളതാക്കുന്ന തിനും അച്ചടക്കമുള്ളതാക്കുന്നതിനും.

സ്വാമിയുടെ ജീവിതം- എത്ര ചിട്ടയുള്ള ജീവിതമാണെന്ത്! സ്വാമി അവിടുത്തെ ദിനചര്യകളിൽ ഒന്നുകൂലിലും റദ്ദാക്കിയ സംഭവം ആർക്കേജീലും എന്നോട് പറയാനാവുമോ? ഈ!

ഇന്ത്യൻ പ്രസിഡണ്ടിന്റെ സന്ദർശനദിനമാവും, ഇന്ത്യൻ പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ സന്ദർശനദിനമാവും, ശ്രീലക്ഷ്മി പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ സന്ദർശനദിനമാവും-എത്രും വി.എഫ്.പി. വ്യക്തിയും പ്രശാന്തിനിലയം സന്ദർശിക്കാം, പക്ഷേ നമ്മുടെ ഭഗവാന്റെ പതിവ് ഷൈഖ്യുൾ -ദർശനം, ഇന്ത്യൻവ്യൂക്തി, ഭജനകൾ, അതിനുശേഷം ഉച്ചയുണ്ട്, വീണ്ടും സാധാഹനത്തിൽ ദർശനം, ഇന്ത്യൻവ്യൂക്തി, ഭജനകൾ. അതങ്ങെന്നതെനെ. അതിന് ഒരു മുടക്കവും ഉണ്ടാവില്ല. വി.എഫ്.പി.കളോ പ്രധാന വ്യക്തികളോ വരികയാണെങ്കിൽ അവിടുന്നിന് അതൊരു അധികഭാരമാവും, അതേയേ ഉള്ളൂ. വിശേഷം പ്രശ്നങ്ങളുകൾക്കും ഉത്സവങ്ങൾക്കും പ്രഭുവിന് അധിക ജോലിയുണ്ടാവും. സ്വാമിക്ക്, ഓരോനും ‘അധികമായത്’ ആണ്. ‘കൂടാതെ’ എന്നാനില്ല. ‘മറ്റാനിന് പകരം’ എന്ന ഒരു കാര്യമില്ല. ഞാൻ പറയുന്നത് നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാവുന്നോ: സ്വാമി നിരന്തരം പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്-എല്ലായ്പോഴും അധികജോലി(extra work)യാണ്. അവിടുന്നിന്റെ ദൈനംദിന ക്രമത്തിൽനിന്ന് ഒന്നും വെടി ആരുക്കുന്നില്ല. അച്ചടക്കത്തിന്റെയും ചട്ടങ്ങളും വ്യവസ്ഥകളും പാലിക്കുന്നതിന്റെയും ഏറ്റവും മികച്ച ദൃഢാന്തം അവിടുതേതതാണ്.

എറ്റവും മികച്ച പ്രസംഗം പ്രൈമറി സ്കൂൾ കൂട്ടികളുടെ

ഈനി ഞാൻ അടുത്ത ഉപാവ്യാനങ്ങളിലേക്ക് നീങ്ങുകയാണ്. സ്വാമി ഉപവിഷ്ടനായിരുന്നു, അവിടുന്ന് എന്നായാലും നല്ല മുഖിലാണ്. “ഉം...വരു കൂട്ടികളേ, വേദം ജപിക്കു, വേദം ജപിക്കു.”

തികഞ്ഞ ഒരുമയോടെ, ആയിരത്തെന്നതുർ വിദ്യാർത്ഥികളും വേദം ജപിക്കാൻ തുടങ്ങി. ആധിറോറിയം വേദരോഹണത്താൽ മാറ്റാലിക്കൊണ്ടു. മുഴുവൻ ജനസന്മാനവും വേദരോഹണത്തിന്റെ പ്രക്രമനങ്ങൾ അനുഭവിച്ചു.

ഈത് കൗതുകക്കരമാണ്: എല്ലാ സത്യസായി വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളിലും, വിദ്യാർത്ഥികൾ, കിൻഡർഗാർട്ടനിലെ കുഞ്ഞ് തൊട്ട് ഏറ്റവും മുകളിലുള്ള ഗവേഷണവിദ്യാർത്ഥിവരെ, എല്ലാവർക്കും വേദം അറിയാം. എല്ലാവർക്കും ജപിക്കാനറിയാം. നിങ്ങളോരുപക്ഷം ഈ മുന്നുതനെ ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടാവും. എല്ലാ ചടങ്ങുകളിലും അവർ വേദം ജപിക്കുന്നു.

ഡഗ്വാർ വേദവിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഒപ്പം

പെട്ടുന്ന നമ്മുടെ ഡഗ്വാർ വശത്തെക്ക് തിരിത്തിട്ടും ഒരു പെപ്പമറി സ്കൂൾ കൂട്ടിയോട് പറഞ്ഞു, “ഹോ, കൂട്ടി, ഇവിടെ വരു.”

ആ പയ്യൻ വന്നു. അപ്പോൾ ദിവ്യനിർദ്ദേശം: “ഉം..കുറച്ചുനേരം സംസാരിക്കു.”

ആ കൂട്ടി സംസാരിക്കാനാരംഭിച്ചു. അവൻ തീരെ ചെറിയ കൂട്ടിയായിരുന്നു. സ്വാമി നിങ്ങളോട് ഇപ്പോൾ പ്രസംഗിക്കുന്നതിന് ആവശ്യപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്കിതുപോലെ സംസാരിക്കാമോ? അസാധ്യം! കൊച്ചുകൂട്ടികൾക്ക് അതു പറ്റും. സ്വാമി ശരിക്കും അത് കേൾക്കുന്നത് ആസ്വദിക്കാൻ തുടങ്ങി.

“ഉം..തുടരു.” അപ്പോൾ അവിടുന്ന് മറ്റാരു കൂട്ടിയോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു, “ഉം..നീ സംസാരി ക്ക്.”

ആ കക്ഷി ഹിന്ദിയിലാണ് സംസാരിച്ചത്. അപ്പോൾ സ്വാമി പറഞ്ഞു, “അച്ചാ(നന്ന്), പോകു, പോകു.”

ഭഗവാൻ പ്രശാന്തിനിലയം കാമ്പന് ഹോസ്പിൽ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പ്രസംഗം കേൾക്കുന്നു

അവിടുന്ന് മറ്റാരു പയ്യനോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു, അവൻ സംസ്കൃതത്തിൽ സംസാരിച്ചു.

സ്വാമി തങ്ങളുടെ നേരെ വീണ്ടും തിരിത്തപ്പോൾ, ആ കൂട്ടികളിൽ പതിനഞ്ചു പേര് ഒരൊറ്റ വരിയായി, ക്കുവിൽ നിന്നു. ഓരോ ചങ്ങാതിയും പ്രസംഗിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചിട്ട്!

സ്വാമി പറഞ്ഞു, “അരേ, അരേ, അരേ, ഇതെല്ലാം കൂട്ടികളോ! മതി. ഇതെ പേര് മതി. ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് മറ്റാരു ചാൻസ് തരാം(പിനീട്).” പകേശ, അവിടുന്ന് അവരെ നിരാശരാക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചില്ല. അതുകൊണ്ട്, വീണ്ടും ഒന്നിനുപുറകെ ഒന്നായി, അവിടുന്ന് അവരെക്കാണ്ട് സംസാരിപ്പിച്ചു.

വാസ്തവത്തിൽ, അതോടു അതിശയകരമായ അനുഭവമായിരുന്നു! ആയിരക്കണക്കിന് ആളുകൾ ഇരിക്കുന്നോൾ, ഭഗവാൻ മുന്പാകെ സംസാരിക്കുന്നതിനായി കൂട്ടികൾ വരി നിൽക്കുന്നു.

അപ്പോൾ ഭഗവാൻ എൻ്റെ നേരെ സാവധാനം നടന്നുവന്ന്
ചോദിച്ചു, “നീ അവരുടെ പ്രസംഗം കേടോ?”

“സ്വാമി, ഞാൻ കേടു.”

“നിന്റെ കൂട്ടികൾക്ക് ഇതുപോലെ സംസാരിക്കാൻ കഴിയുമോ? നിന്റെ സർവകലാശാലാ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ഇതുപോലെ സംസാരിക്കാമോ?”

ഞാൻ ചിന്തിച്ചു, ‘അവർക്ക് പറ്റില്ല’ എന്ന് ഞാൻ പറയണോ? ([ചിത്രം](#)) എന്തു പറയാനാണ്

ഞാൻ? എനിക്ക് അവരുടെ ദയാപൂം ജീവിക്കണമല്ലോ.

([ചിത്രം](#)) ‘അവർക്ക് പറ്റും’ എന്ന് ഞാൻ പറയുകയാണെങ്കിൽ, സ്വാമി പറയും,
“അവിടെ ഇരിക്കാം! നിനക്കെതിരിയാം?” ([ചിത്രം](#))

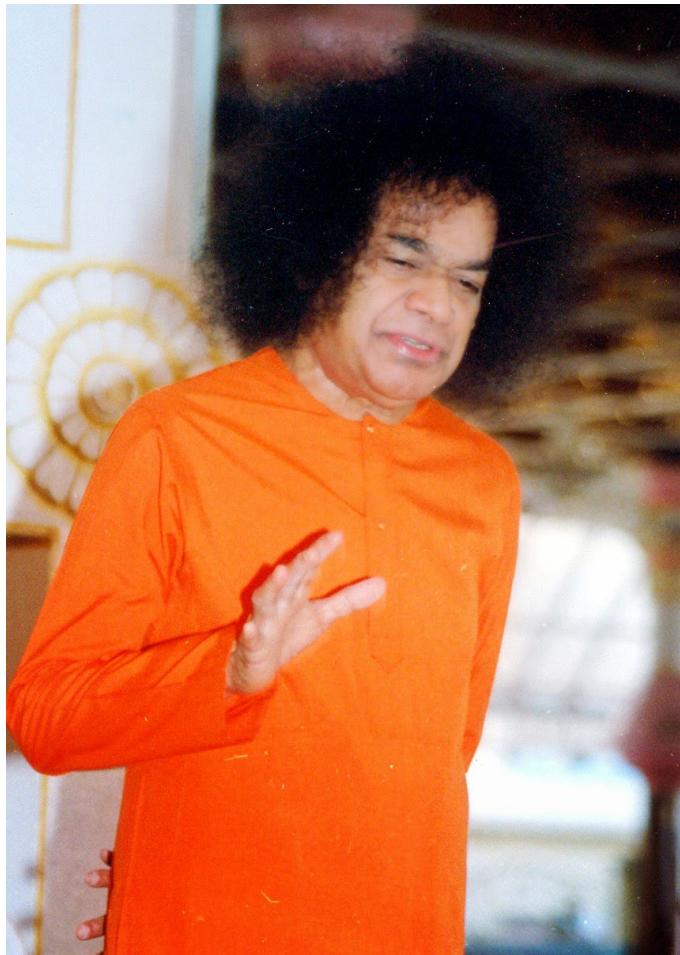
അതുകൊണ്ട് ഞാൻ ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല.

അപ്പോൾ സ്വാമി പറഞ്ഞു, “അവർക്ക് പറ്റില്ല. പ്രേമരി സ്കൂൾ കൂട്ടികൾക്കാണ് ഏറ്റവും നന്നായി പ്രസംഗിക്കാനാവുക, നിന്റെ യുണിവേഴ്സിറ്റി വിദ്യാർത്ഥികൾക്കല്ലോ.”

ഞാൻ മിണ്ഡാതിരുന്നാൽ യുണിവേഴ്സിറ്റി വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് വല്ലായ്മ തോന്നും എന്ന് എനിക്കു തോന്തി. അവർ പറയും, “സാർ അവിടെവച്ച് തങ്ങളെ സഫോർട്ട് ചെയ്യണമായിരുന്നു.”

അതുകൊണ്ട് താൻ പറഞ്ഞു, “സ്വാമീ, എന്തുകൊണ്ട്? അവർക്ക് സംസാരിക്കാൻ കഴിയുന്നത് എന്തുകൊണ്ടാണ്? തങ്ങൾക്ക് എന്തുകൊണ്ട് സംസാരിക്കാനാവുന്നില്ല? എനിക്കിൻ യഥാമെന്നുണ്ട്.”

ബാബു പറഞ്ഞു, “എല്ലാ കൂട്ടികൾക്കും വളരെ നന്നായി സംസാരിക്കാനാവും. എന്തുകൊണ്ട്? അവർ നിഷ്കളജ്ഞരാണ്. അവരുടെ നിഷ്കളജ്ഞത കാരണം അവർക്ക് ഭയമില്ല. പക്ഷേ, യൂണിവേഴ്സിറ്റി വിദ്യാർത്ഥികൾ നിഷ്കളജ്ഞരല്ല. അവരിൽ നിരയെ ഇളഗ്രാധാരാണ്. ഇളഗ്രാ കാരണത്താൽ, തങ്ങളുടെ പ്രസംഗം വിജയിക്കുമോ അതോ പുർണ്ണ പരാജയമാകുമോ എന്ന് അവർ ഭയക്കുന്നു. അക്കാദമിയിൽ അവർക്ക് ശക്യരാണ്. നിഷ്കളജ്ഞത എവിടെയുണ്ടാവും ദൈവികതയം ഉണ്ടാണ് അറിയുക.”

“സ്വാമീ, അതു ശരി. താനിൽ സമ്മതിച്ചേ തീരു. എന്തുകൊണ്ടാണ് കോളജ് വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ഇളഗ്രാ ഉള്ളത്? കോളജ് വിദ്യാർത്ഥികൾ എന്തുകൊണ്ടാണ് സ്വാർത്ഥരായിരിക്കുന്നത്?”

സ്വാമി പറഞ്ഞു, “അവർ പ്രായമാവുന്നതാറും, മസിൽ ശക്തിക്കൊള്ളാം, ഇളഗ്രായും കൂടുന്നു”

“ഒ സ്വാമീ, തങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യും? ഇനി തങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യും?”

സ്വാമി പറഞ്ഞു, “നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ ശക്തിയാണ് നിങ്ങളുടെ മസിൽശക്തി യേക്കാൾ പ്രധാനമായത്. സീനിയർ കൂട്ടികൾ സ്വാർത്ഥരായിരിക്കുന്നത് അവരുടെ ശാരീരിക ശക്തി കാരണമാണ്. അത് പ്രധാനമല്ല.”

അപ്പോൾ തൊൻ പറഞ്ഞു, “സ്വാമി, ശരി. അവിടുന്ന് അരുളുന്നത് ചെറുപ്പക്കാരുടെ മസിൽശക്തിയാണ് ഈഗോയ്ക്ക് കാരണം എന്നാണ്. എനിക്കൊരു ചെറിയ സംശയമുണ്ട്.”

“ഉം..എന്താണ് നിന്റെ സംശയം?”

“പ്രായം ചെന്നവർ ദുർബലരാണ്. അവർക്ക് ശക്തിയുള്ള മസിലുകളുമില്ല. ഇതിനർത്ഥം അവർക്ക് ഈഗോ ഇല്ല എന്നാണോ?” ([ശിരി](#))

ഈഗോയുമായി -ഹിമാലയൻ ഈഗോയുമായി- നടക്കുന്ന നിരവധി പ്രായമായവരെ നാം കാണുന്നു! ചില ആളുകളുണ്ട്, നമു നിൽക്കാൻ അനുവദിക്കില്ല; അവർ നമ്മളെ ഇരി

As the body grows, it attains beauty and enters the stage of adolescence and adulthood, when it becomes puffed up with ego, beauty and vigour.

കാനും സമ്മതിക്കില്ല. (എൻ) വാർദ്ധക്യം കാരണത്താലാണോ അവരിങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത്? എന്തു ചെയ്യും?

അരു ഭക്തൻ എൻ്റെയടുത്തു വനിട്ട് പറഞ്ഞു, “സാർ, ഈ മനുഷ്യൻ എന്ന ഇരിക്കാൻ അനുവദിക്കുന്നില്ല. അദ്ദേഹം പറയുന്നു, ‘എന്നീൽക്ക്’. താൻ എന്നീൽക്കുന്നോൾ, അദ്ദേഹം പറയും, ‘ഈ വിടെ നിൽക്കരുത്.’ താനെന്നതാണ് ചെയ്യേണ്ടത്?”

താൻ പറഞ്ഞു, “നടനുകൊണ്ടയിരിക്കുക.” (എൻ) താനെന്നതു പറയാനാണ്? താൻ പറഞ്ഞു, “അയാൾ നിങ്ങളെ നിൽക്കാനും ഇരിക്കാനും അനുവദിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, നടനു കൊണ്ടിരിക്കുക. ‘എന്തിനാണ് നിൽക്കുന്നത്’ എന്ന് അയാൾ ചോദിക്കുകയാണെങ്കിൽ താങ്കൾ പറയുക, ‘താൻ നടക്കുകയാണ്.’ (എൻ) താങ്കൾ ഇരിക്കുന്നോൾ ‘എന്തിനാണ് ഇരിക്കുന്നത്’ എന്നാണെങ്കിൽ, പറയുക, ‘താൻ എന്നീൽക്കുകയാണ്.’ (എൻ) മറ്റു മാർഗ മില്ല്.” (എൻ)

“അതുകൊണ്ട്, സ്വാമീ, പ്രായം ചെന്നവർക്ക് ശക്തിയുള്ള മസിലുകളില്ല. അവർക്ക് ഇംഗ്രേസ് ഇല്ലെന്ന് അവിടുന്ന് കരുതുന്നുവോ? ചെറുപ്പക്കാർക്ക് കരുതുന്നുള്ള മസിലുകളുണ്ട്, ശാരീരികശക്തിയുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് അവർ സ്വാർത്ഥരാണ്(egoistic). എനിക്ക് മനസ്സിലാവുന്നു.”

അപ്പോൾ ഭഗവാൻ പറഞ്ഞു, “പ്രായം ചെല്ലുന്നോൾ, മസിൽശക്തി പൊയ്യേംവുന്നു; പക്ഷേ അവരുടെ ഹൃദയം അപ്പോളും വളരെ പരുക്കനൊണ്ട്, വളരെ കറിനമാണ്. ശിലാ ഹൃദയരാണവർ. അതുകൊണ്ടാണവർ ഇപ്പോളും സ്വാർത്ഥരായിരിക്കുന്നത്. മസിൽശക്തി ക്ഷയിക്കുന്നതാണ്; മസിൽശക്തി കുറയുന്നതാണ്; എന്നാൽ അവരുടെ ഹൃദയം ശിലാസ മമാണ്, അതികരിനമാണ്, വളരെ പരുക്കനൊണ്ട്. അതുകൊണ്ട് അവർ സ്വാർത്ഥരാണ്.”

സ്വാമിക്ക് സദാ മികച്ച മറുപടിയുണ്ട്. നമുക്ക് പ്രഭുവിനെ കുഴയ്ക്കാനാവില്ല. ഈല്ല, അസാധ്യം!

“അപ്പോൾ സ്വാമീ, നാം ഭയരഹിതരാവാൻ എന്തുവേണം? ഭയമില്ലാത്തവരാവാൻ, എന്തു വളർത്തണം എന്നാണ് അവിടുന്ന ഇം ചെറുപ്പക്കാരോട് പറയുന്നത്?”

ബാബു പറഞ്ഞു, “**സമത-Equality, സമഗ്രത-Integrity, സമഹൃക്യത-Unity, സഹഭാത്ത-Fraternity.** ഈ നാലും നിങ്ങളിലുണ്ടകിൽ, നിങ്ങൾ ദേരഹിതരാവും.”

എന്ന ഓരോക്കുടി ആവർത്തിക്കാം: സമത- Equality, സമഗ്രത- Integrity, സമഹൃക്യത- Unity, സഹഭാത്ത- Fraternity. ഈ നാലും നിങ്ങൾക്കുണ്ടകിൽ, നിങ്ങളിൽ ദേമുണ്ടാവില്ല.”

പ്രഹ.അനിൽകുമാർ കാമരാജ്യ
(പരിഭാഷ: എ.എൻ. വിനോദകുമാർ)